

af dettes islandske medlem samt Poul Dam og Lis Groes, tiltrådte „fuldt og helt“ de synspunkter, flertallet i den danske og islandske ægteskabslovkomité havde gjort gældende, og foreslog derfor, at rådet anbefalede, at ægteskabsbrud kun skulle give adgang til separation. Disse udvalgsmedlemmer udtalte den opfattelse, at de senere års samfundsudvikling havde forårsaget en ændret opfattelse af ægteskabet, og at man næppe vurderede den ægteskabelige troskabspligt på samme måde som tidligere. Den seksuelle troskabspligt var ikke længere alene om at være selve fundamentet for ægteskabet. Dette hvilede i dag på en langt bredere kreds af pligter, syns og følelser. Kravet om ægteskabelig troskab indtog ikke længere en sådan særstilling, at der fortsat var tilstrækkelig begrundelse for at følge ethvert brud herpå op med ret til skilsmisse. Ægteskabsbrud burde være separationsgrund på linje med de øvrige ægteskabsforrykkende begivenheder.

Efter debatten i plenum stilledes det „Thestrupske“ mindretalsforslag til afstemning mod det „Dam-Groeske“ og slog dette sidste ud med 36 stemmer mod 20, mens 7 undlod at stemme. Det sejrende „Thestrupske“ forslag stilledes derpå mod det „norske“ forslag, men sidstnævnte sejrede med 39 stemmer mod 24. Det „norske“ forslag til rekommandation sattes derpå til endelig afstemning og sejrede på ny, nu med 36 stemmer mod 17, mens 10 afholdt sig fra at stemme.

For rekommandationen, der fik betegnelsen nr. 7/1967, stemte fra dansk side Bomholt, Damsgaard, Erik Eriksen, Niels Mørk og Helge Nielsen. Mod rekommandationen stemte Poul Møller og Thestrup, mens Poul Dam, Lis Groes, Hartling, Henry Christensen og Aksel Larsen afholdt sig fra at stemme.

3. Regeringsforslag om fælles regler for erhvervelse af løsøre i god tro (B 3).

Såfremt en mand i god tro erhverver løsøre, som er frastjålet en anden mand, gælder der i Norden forskellige regler for, hvem der har ejendomsretten til det frastjalne. I Danmark og Norge kan den oprindelige ejer altid fordrer at få den pågældende ting tilbage, uanset i hvor god tro køberen har

været og uden nogen erstatning til denne. Dette kaldes vindikationsprincippet. I Finland og Sverige har man derimod en regel om ekstinktion, d. v. s. at den oprindelige ejers ejendomsret er udslettet, såfremt køberen har været i god tro. En sådan uoverensstemmelse i retsreglerne på et område af ikke ringe praktisk betydning, særligt for befolkningen i grænseegnene, er naturligvis uheldig. Nordisk Råds præsidium henstillede derfor i 1959 til regeringerne, at de ved samarbejde burde søge at nå frem til ensartede retsregler. Regeringerne nedsatte derpå ekspertudvalg i de enkelte lande, og udvalgene afgav betænkninger mellem 1964 og 1966.

De forslag, eksperterne fremsatte, var helt overensstemmende for Danmarks, Finlands og Sveriges vedkommende og gik ud på, at den oprindelige ejers ejendomsret ekstingveres, d. v. s. udslettes, hvor erhververen er i god tro. Dette princip er i øvrigt i overensstemmelse med den øvrige vesteuropæiske lovgivning og med tendensen også i dansk og norsk domspraksis. Det danske, finske og svenske udvalg fastholdt dog, at hvor tingene er frataget nogen ved tyveri, røveri eller voldsom tvang, må der kræves en særlig kvalificeret god tro hos erhververen for at få lov til at beholde tingen, d. v. s. at han skal godtgøre, at han nøje har undersøgt overdragerens adkomst til tingen. I de sidste tre tilfælde ønskede man derimod fra norsk side vindikationsreglen bevaret ubetinget, d. v. s. fastholdelse af retten for den oprindelige besidder til at få sin ejendel tilbage.

Da der således forelå betydelig forskel i indstillingerne fra regeringernes sagkyndige, anmodede Danmarks regering ved justitsminister K. Aksel Nielsen Nordisk Råd om en udtalelse om principperne i forslagene.

Med 47 stemmer mod 0, mens 3 undlod at stemme, antog rådet rekommandation nr. 13/1967. Det henstilledes heri til regeringerne, at de skulle søge at gennemføre en ensartet nordisk lovgivning om godtroserhvervelse af løsøre, der — bortset fra tilfælde af tyveri, røveri eller voldelig tvang — som udgangspunkt bygger på en almindelig ekstinktionsregel. Såfremt helt ensartede regler ikke kan opnås i de tre nævnte undtagelsestilfælde, henstillede rådet, at lovfor-